

दानिएलचे पुस्तक - एकशे पंचेचाळीसावा क्रमांक

१७७६, १७८९ आणि १७९८ येथील भविष्यवाणीचे स्वर: १,४४,००० जणांच्या मुद्रांकनाकडे नेणारी एक प्रस्तावना

Jeff Pippenger
2024-03-14

१७७६, १७८९ आणि १७९८ यांचा इतिहास एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाचा इतिहास स्पष्ट करतो. त्या प्रत्येक तारखेला पृथ्वीवरील पशू बोलला. पृथ्वीवरील पशूने तीन वेळा बोलल्याने ज्यांचे प्रतीकात्मक दर्शन घडते असे ते तीन मार्गचिन्हे, ११ सप्टेंबर २००१, जुलै २०२३ आणि लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्यात ख्रिस्ताच्या तीन आवाजांशी समांतर चालतात.

प्रभूच्या दिवशी मी आत्म्यात होतो, आणि माझ्या मागून कर्ण्यासारखा एक मोठा शब्द ऐकला. प्रकटीकरण 1:10.

त्या तीनही स्वरात्मक मार्गचिन्हांपैकी प्रत्येक तिसऱ्या धिक्काराच्या वाढत जाणाऱ्या "निनादाला" ओळख देतो, जो सातवा इशान्याचा कर्णाही आहे; आणि कर्णा हा एक आवाज असतो.

मोठ्याने आरोळी ठोक; आवरू नको; तुझा आवाज कर्ण्यासारखा उंच कर, आणि माझ्या लोकांना त्यांचा अपराध, आणि याकोबाच्या घराण्याला त्यांची पापे दाखव. यशया 58:1.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी प्रोटेस्टंट शिंगाकडे गेलेला आवाज हा पहारेकऱ्यांचा आवाज होता, जो लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमला यिर्मयाच्या जुन्या मार्गाकडे परत बोलवीत होता; परंतु उपहासकांच्या सभेने त्यात चालण्यास नकार दिला.

परमेश्वर असे म्हणतो, "रस्त्यांवर उभे राहा, आणि पाहा, आणि जुन्या वाटांविषयी विचारा, चांगला मार्ग कोठे आहे ते शोधा, आणि त्यात चला; म्हणजे तुम्हांस तुमच्या आत्म्यांस विश्रांती मिळेल." परंतु त्यांनी म्हटले, "आम्ही त्या मार्गात चालणार नाही." "आणि मी तुमच्यावर राखणदार नेमले, असे सांगून, 'तुतारीचा नाद ऐका.'" परंतु त्यांनी म्हटले, "आम्ही ऐकणार नाही." यिर्मया 6:16, 17.

जुलै, २०२३ चा आवाज हा Future for America या सेवाकार्याच्या पुनरुत्थानाचा होता; हे सेवाकार्य १८ जुलै, २०२० रोजीच्या पहिल्या निराशेनंतर मौनावस्थेत होते. जसे योहानाने लवकरच येऊ घातलेल्या मशीहाची घोषणा केली, आणि जस्टिनियनने लवकरच येऊ घातलेल्या ख्रिस्तविरोधकाची घोषणा केली, तसेच Future for America ने हे ओळखले की लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या वेळी, आणि त्या waymark वरील सातव्या कर्ण्याच्या निनादाच्या वेळी, अमेरिकेचे भविष्य कायमचे बदलणार होते. अरण्यात हाक मारणाऱ्याचा आवाज हा जुलै, २०२३ चा आवाज होता.

प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायाचा दुसरा आवाज, लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या वेळी, पृथ्वीच्या पशूद्वारे अजगर बोलू लागतो त्या प्रसंगी, ध्वनित होतो. त्या बिंदूवर "गाढवाला" तिसऱ्यांदा मारले जाते, आणि मग "गाढव" बोलेल. ११ सप्टेंबर, २००१ नंतर, ७ ऑक्टोबर, २०२३ नंतर, आणि मग लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या वेळी, जिथे ते बोलते, "गाढवाला" मारले गेले होते आणि पुन्हा मारले जाईल. बलामाच्या साक्षीमध्ये ते एका देवदूताद्वारे मार्गाबाहेर वळविण्यात आले होते, आणि तो देवदूत इस्लामच्या चार वाऱ्यांना धरून ठेवण्याची आज्ञा दिलेल्या चार देवदूतांचे प्रतिनिधित्व करतो; परंतु रविवार कायद्याच्या वेळी इस्लामचे गाढव सातव्या रणशिंगाच्या नादाने बोलते, जो तिसरा धिक्कारही आहे.

तेथेच इस्लामाविषयीचे ते दर्शन, जे १८ जुलै, २०२० पासून विलंबित झाले आहे, बोलते; कारण त्या वेळी ते पुढे विलंब करणार नाही. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या काळात अनेक स्वर आहेत, आणि तो काळ देवाच्या कार्यकारी न्यायापूर्वी येतो, जो लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्यापासून आरंभ होतो. देवाचा कार्यकारी न्याय सात देवदूतांनी, सात पात्रांसह, दर्शविला आहे. त्या काळाची सुरुवात पवित्र आत्म्याच्या ओतण्याने होते, आणि तो पेन्टेकोस्टच्या पुनरावृत्तीचे प्रतिनिधित्व करतो, जेव्हा पवित्र आत्मा ओतला गेला आणि अग्नीच्या जिह्वांनी त्या घटनेची साक्ष दिली. त्या समयी होणारे ओतणे यापुढे मोजमापाने नसते, कारण तेव्हा पवित्र आत्मा अमाप प्रमाणात ओतला जातो.

“तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या घोषणेत जो देवदूत सहभागी होतो, तो आपल्या गौरवाने संपूर्ण पृथ्वी प्रकाशित करील. येथे जगव्यापी व्याप आणि अभूतपूर्व सामर्थ्य असलेल्या कार्याची भविष्यवाणी करण्यात आलेली आहे. १८४०-४४ मधील आगमन-चळवळ ही देवाच्या सामर्थ्याची एक गौरवशाली प्रचीती होती; पहिल्या देवदूताचा संदेश जगातील प्रत्येक मिशन केंद्रापर्यंत नेण्यात आला, आणि काही देशांत सोळाव्या शतकातील धर्मसुधारणेनंतर कोणत्याही देशात कधीही दिसून आलेल्या धार्मिक आवडीपेक्षा अधिक महान धार्मिक जागृती दिसून आली; परंतु तिसऱ्या देवदूताच्या अंतिम इशाऱ्याखाली होणाऱ्या त्या प्रबळ चळवळीसमोर हे सर्व मागे पडणार आहे.”

“हे कार्य पेन्टेकोस्टच्या दिवसातील कार्यासारखे असेल. सुवार्तेच्या आरंभी पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावात ‘पूर्वीचा पाऊस’ जसा बहुमूल्य बीजाच्या उगवणीस कारणीभूत होण्यासाठी देण्यात आला होता, त्याचप्रमाणे तिच्या समाप्तीच्या वेळी कापणी पिकून येण्यासाठी ‘उशिराचा पाऊस’ देण्यात येईल.” The Great Controversy, 611.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाची सुरुवात झाली, आणि पवित्र आत्मा मोजमापाने ओतला गेला. या ओतण्याच्या मोजमापाचे प्रतिनिधित्व पेंटेकोस्टच्या इतिहासात झाले, ज्याची सुरुवात ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानापासून झाली, जिथे एका देवदूताने बोलून म्हटले, “देवाच्या पुत्रा, बाहेर ये; पिता तुला बोलावित आहे,” जसे येशूने “लाझरा, बाहेर ये” या शब्दांनी लाझराला थडग्यातून बाहेर बोलावले. २०२३ मध्ये, ख्रिस्ताने दोन साक्षीदारांच्या मेलेल्या, कोरड्या हाडांना “बाहेर या” असे बोलावले.

ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानानंतर तो प्रथम आपल्या पित्याकडे आरोहित झाला, आणि त्यानंतर तो ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी जसा अवतरला तसा अवतरला. त्यानंतर त्याने मरियेशी भेटणे, एम्माउसच्या मार्गावर ज्यांना तो भेटला व ज्यांना त्याने शिकवण दिली ते शिष्य, आणि मग उरलेल्या शिष्यांसमोर प्रकट होणे, यांद्वारे दर्शविल्याप्रमाणे आपल्या शिष्यांना क्रमाक्रमाने प्रकाश दिला. आपल्या अंतिम आरोहणापूर्वी त्याने चाळीस दिवस शिष्यांना शिकवले; त्यानंतर आणखी दहा दिवसांनी, ते सर्व एकचित्ताने व एकाच ठिकाणी एकत्र असताना, पवित्र आत्मा अपरिमितपणे ओतला गेला.

“येशू आपल्या शिष्यांना भेटला तेव्हा, त्याने आपल्या मृत्यूपूर्वी त्यांच्याशी बोललेले शब्द त्यांना स्मरण करून दिले, की मोशेच्या नियमशास्त्रात, संदेश्यांमध्ये आणि स्तोत्रांमध्ये त्याच्याविषयी जे काही लिहिले आहे ते सर्व पूर्ण झाले पाहिजे. ‘तेव्हा त्याने त्यांची समज उघडली, जेणेकरून त्यांना शास्त्रवचने समजावीत, आणि तो त्यांना म्हणाला, असे लिहिले आहे, आणि ख्रिस्ताने दुःख भोगणे, आणि तिसऱ्या दिवशी मृतांतून उठणे, हे आवश्यक होते: आणि पश्चात्ताप व पापांची क्षमा, त्याच्या नावाने, यरुशलैमापासून प्रारंभ करून, सर्व राष्ट्रांमध्ये प्रचारली जावी. आणि तुम्ही या गोष्टींचे साक्षीदार आहात.’” द डिजायर ऑफ एजेस, 804.

जुलै २०२३ मध्ये, येशूच्या आवाजाने त्या दोन मृत साक्षीदारांना जागृत केले आणि मोशेच्या नियमशास्त्रात (the “seven times”), संदेश्यांमध्ये (नेबुखदनेझराच्या पशूच्या प्रतिमेत), आणि स्तोत्रसंहितेत (मोशे व कोकरू यांचा अनुभव) लिहिलेल्या सर्व गोष्टींबद्दल आपल्या शिष्यांची समज उघडू लागला. त्याच्या पुनरुत्थानापासून त्याचे शिक्षणाचे कार्य सुरू झाले, आणि पुढील चाळीस दिवसांत ते अधिक तीव्र झाले. त्याची सुरुवात त्याने अन्न खाण्याची विनंती केली तेथून झाली.

आणि ते अजूनही आनंदांमुळे विश्वास ठेवू शकत नव्हते व आश्चर्य करीत होते, तेव्हा त्याने त्यांना म्हटले, “तुमच्याकडे येथे काही खाण्यास आहे काय?” तेव्हा त्यांनी त्याला भाजलेल्या माशाचा एक तुकडा आणि मधपोळ्याचा एक भाग दिला. आणि त्याने ते घेतले व त्यांच्या समक्ष खाल्ले. मग तो त्यांना म्हणाला, “हीच ती वचने आहेत जी मी तुमच्याबरोबर असताना तुम्हांला सांगितली होती, की मोशेच्या नियमशास्त्रात, संदेष्ट्यांमध्ये, आणि स्तोत्रांमध्ये माझ्याविषयी जे काही लिहिले आहे, ते सर्व पूर्ण झाले पाहिजे.” लूक 24:41-44.

प्रार्थना ही चालू असलेल्या इतिहासातील एक प्रमुख मार्गचिन्ह होती; आणि ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानापासून तो चाळीस दिवसांनी स्वर्गारोहण करेपर्यंतचा इतिहास, पेंटेकोस्तापर्यंत दहा दिवस शिल्लक ठेवतो (दहा ही परीक्षा आहे), जेव्हा पवित्र आत्मा मोजमापाविना ओतला जाणार होता. त्याचे पुनरुत्थान, स्वर्गारोहण, आणि त्यानंतर पुन्हा त्याचे अवतरण, हे 11 सप्टेंबर, 2001 चे प्रतिनिधित्व करते. जुलै, 2023 हा त्या चाळीस दिवसांच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि जुलै, 2023 नंतर येणारे दहा दिवस लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याकडे नेतात. त्या अंतिम दहा दिवसांच्या काळात, ऐक्य आणि प्रार्थना ही मार्गचिन्हे आहेत. त्या ऐक्याचे प्रतिनिधित्व यहेज्केलच्या सदतीसाव्या अध्यायातील पहिल्या भविष्यवाणीद्वारे झाले, ज्याने हाडे, शिरा आणि मांस एकत्र आणले. यहेज्केलची दुसरी भविष्यवाणी चार वाऱ्यांच्या श्वासाविषयी होती, आणि श्वास हे प्रार्थनेचे प्रतीक आहे. त्या अंतिम दहा दिवसांत एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का मारला जातो, कारण त्यांचा प्रकार लाजर याच्याद्वारे दर्शविण्यात आला आहे.

“बेथनियास जाण्यास त्याने विलंब का केला, याचे हेच कारण होते. हा सर्वोच्च चमत्कार—लाझरसास उठविणे—त्याच्या कार्यावर आणि त्याच्या दैवीत्वाच्या दाव्यावर देवाची मुद्रा उमटविणारा ठरणार होता.” द डिझायर ऑफ एजेस, 529.

या राज्याभिषेकासमान चमत्कारादरम्यान केवळ शहाण्या कुमारींवरच मुद्रांकन होत नाही, तर मूर्ख कुमारींवरही या विषयाच्या चुकीच्या बाजूस मुद्रांकन होते.

“ख्रिस्ताचा मुकुटमणी ठरलेला चमत्कार—लाजराला मृतांतून उठविणे—यामुळे याजकांनी येशूला आणि त्याच्या अद्भुत कार्यांना जगातून नाहीसे करण्याचा आपला निर्धार पक्का केला होता; कारण ही कार्ये लोकांवरील त्यांचा प्रभाव झपाट्याने नष्ट करीत होती.” Acts of the Apostles, 67.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या इतिहासातील, लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्यापर्यंत पोहोचणारे अनेक स्वर हे “ओळीवर ओळ” आहेत—देवाच्या भविष्यवाणीमय वचनाचे स्वर; आणि ते स्वर त्या काळात घुमतात, ज्या वेळी “प्रत्येक दृष्टांताचा परिणाम” पूर्ण होतो. ते सातवे मुद्रांक उघडले जाते त्या वेळी घुमतात.

आणि त्याने सातवी मोहर उघडली तेव्हा सुमारे अर्धा तास स्वर्गात शांतता पसरली. आणि मी देवासमोर उभे असलेले ते सात देवदूत पाहिले; आणि त्यांना सात कर्णे देण्यात आली. आणि दुसरा एक देवदूत आला व वेदीपाशी उभा राहिला; त्याच्याजवळ सोन्याचे धूपपात्र होते; आणि त्याला पुष्कळ धूप देण्यात आला, जेणेकरून तो तो सर्व पवित्र जनांच्या प्रार्थनांसह त्या सिंहासनासमोर असलेल्या सोन्याच्या वेदीवर अर्पण करील. आणि धूपाचा धूर, जो पवित्र जनांच्या प्रार्थनांसह होता, तो त्या देवदूताच्या हातातून देवासमोर वर गेला. आणि त्या देवदूताने धूपपात्र घेतले, ते वेदीवरील अग्नीने भरले, आणि पृथ्वीवर फेकून दिले; आणि तेथे निनाद, गडगडाट, विजा, आणि भूकंप झाला. प्रकटीकरण 8:1-5.

सातव्या मुद्रेचे उघडले जाणे शांतता उत्पन्न करणारे ठरले, कारण तो कालखंड व्यवस्थेतील बदलाचे प्रतीक आहे; आणि पवित्र व्यवस्थेतील बदलात स्वर्गात नेहमीच शांतता असते, याची साक्ष क्रूसाने दिली आहे, जेव्हा देवदूतांनी आपले संगीत व स्तुती थांबविली. स्वर्गातील शांततेची साक्ष प्रायश्चित्त-दिनाच्या आवश्यकतांनीही दिली आहे; आणि २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी, हबक्कूक दोन, वचन वीस, “सर्व पृथ्वीने शांत राहावे,” अशी आज्ञा देत होते.

“मनुष्याला क्षमा लाभावी आणि तो जीवंत राहावा म्हणून देवाने आपल्या पुत्राला मृत्यूस अर्पण करण्यात दाखविलेल्या महान प्रेमाची व नम्र अवतरणाची मला प्रचिती देण्यात आली. मला आदाम आणि हव्वा

दाखविण्यात आले; त्यांना एदेन बागेचे सौंदर्य व मोहकता पाहण्याचा विशेषाधिकार लाभला होता, आणि बागेतील एका वृक्षाव्यतिरिक्त सर्व वृक्षांवरील फळे खाण्याची परवानगी त्यांना होती. परंतु सर्पाने हव्हेला मोहात पाडले, आणि तिने आपल्या पतीला प्रलोभित केले, आणि त्यांनी दोघांनी निषिद्ध वृक्षाचे फळ खाल्ले. त्यांनी देवाची आज्ञा मोडली आणि पापी झाले. ही वार्ता सर्व स्वर्गभर पसरली, आणि प्रत्येक वीणा निःशब्द झाली. देवदूत शोकाकुल झाले, आणि त्यांना भय वाटले की आदाम व हव्वा पुन्हा हात पुढे करून जीवनवृक्षाचे फळ खातील आणि अमर पापी होतील. परंतु देव म्हणाला की तो अपराध्यांना बागेतून हाकलून देईल, आणि करूब व ज्वलंत तलवार यांच्याद्वारे जीवनवृक्षाकडे जाणारा मार्ग राखील, जेणेकरून मनुष्य त्याच्याजवळ जाऊन त्याचे फळ खाऊ शकणार नाही, जे अमरत्व कायम ठेवते." Early Writings, 125.

मनुष्य पापी झाले तेव्हा स्वर्गात शांतता पसरली; आणि पाप्यांच्या उद्धारासाठी ख्रिस्ताचे रक्त सांडले गेले तेव्हाही स्वर्गात शांतता पसरली; आणि आपल्या लोकांमधून पाप दूर करण्यासाठी ख्रिस्ताच्या न्यायकार्याची सुरुवात झाली तेव्हाही स्वर्गात शांतता पसरली.

"वरच्या पवित्रस्थानात मनुष्याच्या वतीने ख्रिस्ताची मध्यस्थी ही तारणाच्या योजनेसाठी तितकीच आवश्यक आहे, जितका त्याचा क्रूसावरील मृत्यू आवश्यक होता. आपल्या मृत्यूद्वारे त्याने त्या कार्यास आरंभ केला, जे आपल्या पुनरुत्थानानंतर पूर्ण करण्यासाठी तो स्वर्गात आरोहित झाला." The Great Controversy, 489.

१८४४ मध्ये तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनाने न्यायाच्या कार्यास प्रारंभ झाला; परंतु देवाच्या लोकांनी देवत्वाशी अनंतकाळाकरिता एकरूप होण्याऐवजी अरण्यात मरण पत्करण्याची निवड केली. तिसरा देवदूत ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी पुन्हा आला आणि पुन्हा एकदा स्वर्गात शांतता झाली. तेव्हा यहुदाच्या वंशातील सिंहाने, देवदूत अंतिम पिढीच्या इतिहासात तिसऱ्या देवदूताचे आगमन पाहत असताना, सातवा शिक्का काढण्यास आरंभ केला.

सात न्यायदेवदूत तेथे त्यांच्या विनाशक कार्यास आरंभ करण्यास सिद्ध उभे होते; परंतु त्यांना तेव्हा असे सांगण्यात आले, "थांबा, थांबा, थांबा, थांबा," जोपर्यंत एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का मारला जात होता. विश्वासूंच्या दुतर्फी प्रार्थना स्वर्गात पाठविण्यात आल्या; त्या पॅटेकॉस्टपूर्वी आलेल्या दहा दिवसांनी प्रतिरूपित झालेल्या होत्या आणि त्या चाळीस दिवसांनंतर (अरण्याचे प्रतीक) आरंभ झाल्या, ज्यांनी प्रकटीकरण अध्याय अकरामधील साडेतीन दिवसांचे (अरण्याचे प्रतीक) प्रतिनिधित्व केले. त्यानंतर अरण्यातून आलेल्या वाणीने त्या दोन साक्षीदारांना अशी आज्ञा केली की त्यांनी दानियेलाच्या दोन प्रार्थना पूर्ण केल्या पाहिजेत. दानियेल अध्याय दोनमधील ती प्रार्थना, जिथे दानियेल आणि ते तीन श्रेष्ठजन यांनी पशूंच्या प्रतिमेविषयी नबुखदनेस्सरच्या गुप्त स्वप्नाचे आकलन व्हावे यासाठी प्रकाश मागून प्रार्थना केली; आणि अध्याय नऊमधील दानियेलाची प्रार्थना, जिथे दानियेल एकट्याने प्रार्थना करीत होता, आणि लेवीय पुस्तक अध्याय सव्वीस मधील प्रार्थनेच्या मागण्या पूर्ण करीत होता.

दानियेल दुसऱ्या अध्यायातील सामूहिक प्रार्थना ही संदेष्ट्यांच्या इतिहासाच्या बाह्य रेषेत लपविण्यात आलेल्या एका गुप्त रहस्याविषयी प्रकाश मिळावा यासाठी होती. दानियेल नवव्या अध्यायातील खाजगी वैयक्तिक प्रार्थना ही अंतर्गत गरजेविषयी दयेची याचना करण्यासाठी होती. इ.स. 2001 मध्ये उत्तर पावसाचा अग्नि पडू लागला तेव्हा, रेषेवर रेषा या पद्धतीला समजणाऱ्यांना अनेक स्वर ऐकू येत होते. वेदीवरील जो अग्नि पृथ्वीवर फेकला जात होता, तोच तो संदेश होता ज्याने शहाणे व मूर्ख यांच्यातील अंतिम विभाजन घडवून आणले; आणि त्या दहा प्रतीकात्मक दिवसांमध्ये तो संदेश जसजसा विकसित होत गेला, तसतसा तो अधिकाधिक स्पष्ट होत गेला.

हा संदेश तिसऱ्या धिक्काराच्या वाढत्या संकटाविषयी होता, जे यहेज्केल अध्याय सदतीसमध्ये त्या दोन भविष्यवाण्या होत्या, ज्यांनी प्रथम त्या दोन साक्षीदारांना एकत्र येण्यास कारणीभूत ठरविले, आणि नंतर त्यांना एक बलवान सैन्य म्हणून उभे राहण्यास कारणीभूत ठरविले. त्यानंतर अध्याय सदतीसमध्ये, ते एका काठीमध्ये जोडले जातात, आणि एका काठीप्रमाणे एकत्र जोडले जाण्याद्वारे दर्शविलेला हा मिलाप दैवीत्व आणि मानवता यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करतो, जो एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या अंतिम हालचालींमध्ये पूर्ण केला जातो.

जुलै, 2023 मध्ये प्रार्थना वर चढू लागल्या, आणि त्या दानिएल अध्याय नऊ व अध्याय दोन यांतील प्रार्थना होत्या. त्यानंतर आवाज ऐकू आले, तसेच मेघगर्जना झाली, आणि मग विजाही दिसू लागल्या. नैसर्गिक जगात आणि भविष्यवाणीतही, पावसाबरोबर वीज व मेघगर्जना असतात. पाऊस 11 सप्टेंबर, 2001 रोजी सुरू झाला. वीज आणि मेघगर्जना यांचा पहिला उल्लेख दर्शवितो की तो असा संदेश आहे, जो देवभय उत्पन्न करण्यासाठी अभिप्रेत आहे.

आणि तिसऱ्या दिवशी सकाळी असे घडले की, पर्वतावर मेघगर्जना व विजा झाल्या, आणि पर्वतावर एक दाट ढग होता, आणि रणशिंगाचा निनाद अत्यंत प्रचंड होता; त्यामुळे छावणीत असलेले सर्व लोक थरथर कापले. निर्गम १९:१६.

विजांचा कडकडाट व मेघगर्जना यांच्याबरोबर रणशिंगाचा “आवाज” होता. त्यांच्याबरोबर पाऊसही होता, आणि ते देवाच्या लोकांना मार्गदर्शन करण्यासाठी असलेल्या भविष्यसूचक पाऊलखुणांचे प्रतिनिधित्व करतात.

मेघांनी पाणी ओतले; आकाशाने निनाद केला; तुझे बाणही सर्वत्र गेले. तुझ्या गडगडाटाचा आवाज आकाशात झाला; विजांनी जग प्रकाशमान केले; पृथ्वी थरथरली आणि हादरली. तुझा मार्ग समुद्रात आहे, आणि तुझी वाट महान जलराशींमध्ये आहे, आणि तुझे पाऊलखुणा ज्ञात होत नाहीत. तू मोशे आणि अहरोन यांच्या हाताने आपल्या लोकांना कळपाप्रमाणे चालविले. स्तोत्रसंहिता 77:17-20.

वीजांच्या चमका आणि गडगडाट हे देवाचा आवाज आहेत, जो पावसाच्या काळात घडतो; आणि त्या काळात तो आपल्या भांडारातून आपले वारे बाहेर काढतो (इस्लाम हा पूर्वेकडील वारा आहे).

जेव्हा तो आपला आवाज काढतो, तेव्हा आकाशात जलांचा प्रचंड समुदाय होतो; आणि तो पृथ्वीच्या टोकांपासून वाफा वर चढवितो; तो पावसाबरोबर विजा निर्माण करतो, आणि आपल्या भांडारातून वारा बाहेर आणतो. यिर्मया 10:13.

जेव्हा देव सिंहाप्रमाणे गर्जला, तेव्हा त्याने आपला आवाज उच्चारला; आणि प्रत्युत्तरादाखल सात मेघगर्जनांनी आपले आवाज काढले, आणि त्या सात मेघगर्जना मिलराइट चळवळीच्या इतिहासकाळातील देवाच्या पावलांचे तसेच तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीतील देवाच्या पावलांचे प्रतिनिधित्व करतात; ही चळवळ ११ सप्टेंबर २००१ रोजी पुन्हा आली, जेव्हा त्याने आपल्या भांडारातून पूर्वेकडील वारा बाहेर आणला.

तो पृथ्वीच्या टोकांपासून वाफा वर चढवितो; पावसासाठी विजा निर्माण करितो; आपल्या कोशागारांतून वारा बाहेर आणितो. ज्याने मिसरदेशातील पहिलावानांस, मनुष्याचे व पशूचेही, मारिले. स्तोत्रसंहिता १३५:७, ८.

जेव्हा मिसरच्या पहिलावानांचा संहार झाला, आणि पास्का सणाने कूसाचे प्रतीकत्व दर्शविले—जो पुढे 1844 मध्ये तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनाचे प्रतीकत्व दर्शवित होता, आणि त्याने पुढे पूर्वेच्या वाऱ्याच्या दिवशी, 11 सप्टेंबर 2001 रोजी, तिसऱ्या देवदूताच्या पुनरागमनाचे प्रतीकत्व दर्शविले—तेव्हा त्याने आपल्या भांडारातून वारा बाहेर काढला.

जेव्हा सात मोहोरांनी सीलबंद केलेल्या पुस्तकावरील मोहोर काढले जातात, तेव्हा ते सत्याच्या क्रमिक उलगडण्याचे प्रतिनिधित्व करते. सातव्या मोहोराचे काढले जाणे हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या काळाचे प्रतिनिधित्व करते. जेव्हा सात मोहोरांनी सीलबंद केलेल्या पुस्तकाचा प्रथम उल्लेख केला जातो, तेव्हा तेथे विजा, गडगडाट आणि वाणी होत्या, परंतु भूकंप नव्हता.

आणि सिंहासनातून विजा, गडगडाट आणि शब्द निघत होते; आणि सिंहासनापुढे अग्नीचे सात दिवे जळत होते; हे देवाचे सात आत्मे आहेत. प्रकटीकरण 4:5.

आवाज, विजा, आणि मेघगर्जना यांचा पहिल्यांदा उल्लेख होताना, पावसाचे प्रतिनिधित्व पवित्र आत्म्याने केलेले आहे, जो अग्नीचे सात दिवे आहे; परंतु तेथे भूकंप नाही. सातवे शिकवे काढून टाकले जाते तेव्हाच लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याचा भूकंप ओळखला जातो. प्रकटीकरणाच्या चौथ्या अध्यायात यहुदाच्या वंशातील सिंहाने सिद्ध केलेल्या सत्याच्या शिक्कामोर्तब-उघडण्याच्या प्रारंभाची ओळख करून दिली आहे, आणि जेव्हा शिक्कामोर्तब

करण्याचा काळ ओळखला जातो, तेव्हा त्या कालखंडाचा आरंभ आणि शेवटही ओळखला जातो.

सध्याच्या कालखंडाचा प्रारंभ तो होता, जेव्हा ११ सप्टेंबर २००१ रोजी देवदूत आपल्या गौरवाने पृथ्वी प्रकाशित करण्यासाठी अवतरला; त्यानंतर यशया सहाव्या अध्यायात आम्हांस कळविण्यात येते की “आवाज, विजा, गडगडाट, वारा आणि पाऊस” यांनी दर्शविलेला संदेश, जो रविवारच्या कायद्यापाशी समाप्त होतो, अशा लोकांस घोषित केला जाणार आहे जे पाहतात, परंतु विजांचा अर्थ ग्रहण करू शकणार नाहीत; आणि जरी ते ऐकतील, तरी महान भूकंप त्यांच्यावर येईपर्यंत ते आवाज व गडगडाट यांचा अर्थ समजू शकणार नाहीत. एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचा कालखंड हा तोच कालखंड आहे ज्यामध्ये प्रत्येक दर्शनाचा परिणाम पूर्ण होतो.

तो इतिहास उपासकांच्या दोन वर्गांना उत्पन्न करतो आणि प्रकट करतो. एक वर्ग पावसाची ओळख पटवितो, आणि म्हणून तो स्वीकारतो; कारण त्यांना विजा दिसतात, आणि आवाज, मेघगर्जना व वारा ऐकू येतो. शिक्कामोर्तबाच्या कालखंडाच्या शेवटी, लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याचा महान भूकंप देवाच्या कार्यकारी न्यायनिवाड्यांचा आरंभ करतो.

आणि स्वर्गात देवाचे मंदिर उघडले गेले, आणि त्याच्या मंदिरात त्याच्या कराराचा कोश दिसला; आणि विजा, वाणी, मेघगर्जना, भूकंप, आणि मोठी गारपीट झाली. प्रकटीकरण 11:19.

महाभूकंपाच्या वेळी “विजा, आणि वाणी, आणि गडगडाट,” यांत “गार” याचाही समावेश होतो. “गार” हे त्या न्यायनिर्णयांचे प्रतिनिधित्व करते, जे मोहोर लावण्याच्या काळाच्या प्रारंभी—जेव्हा सातवी मोहोर उघडली जात होती—तेव्हा ते ओतण्याची तयारी करीत असलेल्या सात देवदूतांद्वारे ओतले जाऊ लागतात; अगदी जसे ते यरुशलेममधून जाऊन देशात (बाह्य) आणि मंडळीमध्ये (अंतर्गत) झालेल्या घृणास्पद कृत्यांबद्दल उसासे टाकणाऱ्यांवर आणि आक्रोश करणाऱ्यांवर चिन्ह ठेवण्याकरिता त्या देवदूताची वाट पाहत होते.

“गारपीट” हे देवाच्या संहारक न्यायनिवाड्यांच्या काळाचे चिन्ह दर्शविते; आणि तो काळ देवाच्या इतर कळपासाठी कृपेचा काळ असतो, जे त्या वेळी बाबेलमधून बाहेर बोलावले जात असतात; आणि जेव्हा त्या मोठ्या समुदायातील शेवटचाही देवाच्या कळपात सामील होतो, तेव्हा मानवी कृपाकाल पूर्णपणे समाप्त होतो.

आणि सातव्या देवदूताने आपली वाटी आकाशात ओतली; आणि स्वर्गातील मंदिरातून, सिंहासनाकडून, एक मोठा आवाज आला, असे म्हणणारा, झाले आहे. आणि आवाज, मेघगर्जना, वीजा झाल्या; आणि असा एक महान भूकंप झाला, की मनुष्य पृथ्वीवर असल्यापासून तसा कधी झाला नव्हता; इतका प्रचंड भूकंप, आणि इतका महान. आणि त्या महान नगराचे तीन भाग झाले, आणि राष्ट्रांची नगरे पडली; आणि महान बाबेल देवाच्या स्मरणात आली, तिला त्याच्या प्रखर क्रोधाच्या द्राक्षारसाचा प्याला देण्यासाठी. प्रकटीकरण 16:17-19.

प्रिय वाचकहो: तुम्हाला ते स्वर आणि गडगडाट ऐकू येत आहेत काय? तुम्हाला ती वीज चमकत असल्याचे दिसत आहे काय? तुम्हाला तो वारा जाणवत आहे काय? लवकरच तुम्ही तेलासाठी विनवणी करणाऱ्या मूर्ख कुमारिकांचा आवाज ऐकाल.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात चालू ठेवू.

आम्ही शांतीची वाट पाहिली, परंतु काहीही भले घडले नाही; आणि आरोग्याच्या काळाची अपेक्षा केली, आणि पाहा, संकट आले! दान येथून त्याच्या घोड्यांच्या फुंकरण्याचा आवाज ऐकू आला; त्याच्या बलवान घोड्यांच्या हिणहिणण्याच्या आवाजाने संपूर्ण देश थरथरला; कारण ते आले आहेत, आणि त्यांनी देश व त्यातील सर्व काही, नगर व त्यात राहणारे, गिळंकृत केले आहे. कारण, पाहा, मी तुमच्यामध्ये सर्प, विषारी नाग पाठवीन, ज्यांना मंत्राने वश करता येणार नाही, आणि ते तुम्हाला दंश करतील, असे परमेश्वर म्हणतो. जेव्हा मी माझ्या दुःखाविरुद्ध स्वतःस धीर देऊ पाहतो, तेव्हा माझे हृदय माझ्यात क्षीण होते. पाहा, दूरदेशी राहणाऱ्यांमुळे माझ्या लोककन्येच्या आक्रोशाचा आवाज येत आहे: सियोनमध्ये परमेश्वर नाही काय? तिच्यामध्ये तिचा राजा नाही काय? त्यांनी त्यांच्या कोरलेल्या प्रतिमांनी आणि परक्या व्यर्थ गोष्टींनी मला रागावले का? पीककापणीचा काळ निघून गेला,

उन्हाळा संपला, आणि आमचा उद्धार झाला नाही. माझ्या लोककन्येच्या जखमेकरिता मी जखमी झालो आहे; मी काळवंडलो आहे; विस्मयाने मला ग्रासले आहे. गिलादमध्ये काही लेप नाही काय? तेथे वैद्य नाही काय? मग माझ्या लोककन्येचे आरोग्य पुनःस्थापित का झाले नाही? यिर्मया 8:15-22.